

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

ROK III(VIII)

WARSZAWA, dnia 20 kwietnia 1959 r.

Nr 3(90)

TREŚĆ

Poz.	Str.	Poz.	Str.
I. Renty i zaopatrzenia		II. Pomoc społeczna	
12		14	
Pismo okólne Nr 17/3 Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 10 marca 1959 r. w sprawie zwolnienia od opłat za badanie przez komisje lekarskie podlegających ubezpieczeniu społecznemu członków rodzin poborowych — ubiegających się o zwolnienie ze służby wojskowej.		Zarządzenie Nr 19/3 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 17 marca 1959 r. w sprawie udzielania pomocy społecznej w formie świadczeń pieniężnych przez właściwe do spraw pomocy społecznej organy prezydiów rad narodowych.	
	13		15
13		III. Komunikaty	
Pismo okólne Nr 20/5 Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 23 marca 1959 r. w sprawie ulg taryfowych przy przejazdach kolejami dla inwalidów wojennych i wojskowych.		15	
	13	Komunikat o aktach normatywnych ogłoszonych w Dzienniku Ustaw i Monitorze Polskim.	
		16	
		Komunikat o aktach normatywnych Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej nie ogłoszonych w Dzienniku Urzędowym.	
			18
			18

I. RENTY I ZAOPATRZENIA

12.

PISMO OKÓLNE Nr 17/3

MINISTERSTWA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ ZARZĄD KOMISJI LEKARSKICH DO SPRAW INWALIDZTWA I ZATRUDNIENIA

z dnia 10 marca 1959 r. znak: Lz. 020-2/59

w sprawie zwolnienia od opłat za badanie przez komisje lekarskie podlegających ubezpieczeniu społecznemu członków rodzin poborowych ubiegających się o zwolnienie ze służby wojskowej.

W związku z badaniem przez komisje lekarskie do spraw inwalidztwa i zatrudnienia członków rodzin poborowych, ubiegających się o zwolnienie ze służby w wojsku — Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej dodatkowo wyjaśnia, że osoby uprawnione do świadczeń leczniczych z tytułu ubezpieczenia społecznego nie ponoszą za badanie lekarskie opłat przewidzianych w § 7 zarządzenia Nr 4/1 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 29 stycznia 1959 r. w sprawie badania przez komisje lekarskie do spraw inwalidztwa i zatrudnienia członków rodzin osób powoływanych do odbycia służby wojskowej lub odbywających tę służbę (Dz. Urz. M.P. i O.S. Nr 1, poz. 2).

Osobom tym zwraca się także koszty przejazdu na badanie. Jednocześnie Ministerstwo wyjaśnia, że po wniesieniu opłaty przez członka rodziny poborowego, uprawnionego do badania odpłatnego, wszystkie koszty badań dodatko-

wych i specjalistycznych, koniecznych do wydania orzeczenia przez komisję lekarską, ponosi wydział zatrudnienia i spraw socjalnych zgodnie z dotychczasowym trybem postępowania.

Koszty podróży związane z przeprowadzeniem tych badań ponosi osoba zainteresowana.

DYREKTOR ZARZĄDU
KOMISJI LEKARSKICH
DO SPRAW INWALIDZTWA I ZATRUDNIENIA
Dr med. W. Eychner

13

PISMO OKÓLNE Nr 20/5 MINISTERSTWA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ ZARZĄD RENT

z dnia 23 marca 1959 r. Un 528—18/59.

w sprawie ulg taryfowych przy przejazdach kolejami dla inwalidów wojennych i wojskowych.

1. 1. W wykonaniu postanowień art. 25 dekretu o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 98) Minister Komunikacji zarządzeniem z dnia 20 września 1958r. (Dziennik Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych z 1958 r. Nr 15, poz. 112) nadał nowe brzmienie § 39 Taryfy osobowej, bagażowej i ekspresowej Polskich Kolei Państwowych ustalając zasady i tryb przyznawania ulgi taryfowej dla inwalidów wojennych i wojskowych przy przejazdach kolejami.

1. 2. Odpis postanowień § 39 Taryfy wymienionej w ust. 1 załącza się do niniejszego pisma okólnego.

2. 1. Nowe sformułowanie § 39 Taryfy wymienionej w pkt. 1, nie zmienia zasad i trybu przyznawania ulgi taryfowej inwalidom wojennym i wojskowym omówionych w instrukcji Nr 54/12 Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 20 grudnia 1957 r. w sprawie wydawania inwalidom wojennym i wojskowym legitymacji inwalidzkich uprawniających do zniżek przy przejazdach kolejami państwowymi oraz do pomocy leczniczej i zaopatrzenia w protezy i aparaty ortopedyczne zmienionej instrukcjami z dnia 4 marca 1958 r. Nr Un 528—18/56 i z dnia 12 lipca 1958 r. Nr 56/17, stąd też postanowienia wyżej powołanej instrukcji obowiązują nadal.
2. 2. Ministerstwo podkreśla, że uprawnieniami do korzystania ze zniżek są również i inwalidzi zaliczeni do jednej z grup inwalidów bez związku ze służbą wojskową, którym z uwagi na zatrudnienie lub posiadanie poza rentą innych dochodów zawieszono prawo do pobierania renty.

**DYREKTOR ZARZĄDU RENT:
K. Niementowski**

Załącznik do pisma okólnego Nr 20/5
Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej
z dnia 23 marca 1959 r. poz. 13.

Odpis § 39 Taryfy osobowej, bagażowej i ekspresowej P.K.P.

§ 39.

Przejazdy inwalidów wojennych i wojskowych

1. Uprawnieni

- 1) Inwalidzi wojenni i wojskowi uprawnieni do zaopatrzenia na podstawie przepisów dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 98), jeżeli uprawnienie do zaopatrzenia zostało stwierdzone prawomocną decyzją organów przyznających renty.
- 2) Inwalidzi wojenni i wojskowi uprawnieni do rent na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 1954 r., którzy otrzymali jednorazową odprawę.
- 3) Przewodnicy lub psy towarzyszące inwalidom, wymienionym w pkt. 1), potrzebującym opieki w czasie przejazdu.
Inwalidzie może towarzyszyć tylko jeden przewodnik lub pies.

2. Obszar i zakres ważności

Ulge stosuje się w klasie 1 i 2 pociągów osobowych i pociągów pocztowych w dowolnych relacjach i do nieograniczonej ilości przejazdów.

3. Warunki stosowania

- 1) Ulge stosuje się do inwalidów, wymienionych w ust. 1 pkt. 1) i 2) na podstawie legitymacji inwalidy wojennego — wojskowego według załączonego wzoru, wydanej na dany okres czasu.

- 2) Legitymacje inwalidy wojennego — wojskowego wydają właściwe organa administracji rent prezydentów rad narodowych.
- 3) Legitymacje inwalidy wojennego — wojskowego tracą ważność z końcem każdego roku kalendarzowego lub z upływem okresów czasu, na jakie zostały wystawione. Wystawca prolonguje ważność legitymacji na każdy rok następny lub na następny okres czasu przez umieszczenie w odpowiedniej rubryce liczby danego roku i pieczęci okrągłej (tuszowej).
- 4) Przewodnicy lub psy towarzyszące inwalidom ociemniałym oraz przewodnicy towarzyszący inwalidom bez oburącz lub nóg, uprawnieni są do bezpłatnego przejazdu pod warunkiem, że w legitymacji inwalidy, któremu towarzyszy przewodnik lub pies, zamieszczony jest przy pomocy stempla z prawej strony fotografii jako przedłużenie tekstu klauzuli o uprawnieniach do ulgi wpis o treści: „i do bezpłatnego przewozu przewodnika lub psa“.
Przewodnicy innych inwalidów, potrzebujących opieki w czasie przejazdu, muszą posiadać zaświadczenie lekarskie, stwierdzające potrzebę opiewowania się inwalidą w czasie przejazdu. Zaświadczenie takie wystawiają z ważnością na rok kalendarzowy lekarze-inspektorzy orzecznictwa oddziałów przyznawania rent prezydentów wojewódzkich rad narodowych.
- 5) Bezpłatny przewóz przewodnika lub psa kasa biletowa zaznacza na bilecie na przejazd inwalidy słowami „Jeden przewodnik bezpłatnie“ lub „Jeden pies bezpłatnie“. Uwagę tę kasjer biletowy potwierdza odciskiem stempla stacyjnego i swoim podpisem.
- 6) Na przewóz wózka lub fotela, nadanego do przewozu jako bagaż, kasa bagażowa wydaje kwit bagażowy, w którym wpisuje numer legitymacji inwalidy wojennego—wojskowego.

4. Opłaty

- 1) Do przejazdu inwalidów, wymienionych w ust. 1 pkt. 1) i 2), stosuje się opłaty ulgowe ze zniżką 33%.
- 2) Przewodnik towarzyszący inwalidzie uprawniony jest do bezpłatnego przejazdu w tej samej relacji, klasie i pociągu co inwalida.
- 3) Inwalida ociemniały może zamiast przewodnika zabrać ze sobą bezpłatnie psa.
- 4) Wózek lub fotel, potrzebny inwalidzie w podróży, przewozi się bezpłatnie.

5. Przejście do klasy wyższej lub pociągu o taryfie wyższej.

Przejście do klasy 1 lub do pociągu pocztowego jest dozwolone za dopłatą różnicy cen właściwych biletów, obliczonej z zastosowaniem ulgi, pod warunkiem uiszczenia dopłaty w kasie biletowej przed rozpoczęciem przejazdu w klasie 1 lub w pociągu pocztowym.

W pociągu pobiera się dopłatę w wysokości różnicy cen właściwych biletów, obliczonej z zastosowaniem opłat normalnych, przy czym okazany bilet ulgowy uważa się za

bilet normalny danej klasy i rodzaju pociągu. Do dopłaty pobieranej w pociągu dolicza się opłatę dodatkową za wystawienie biletu w pociągu, jeżeli podróżny uprzedził konduktora o zamiarze przejścia do klasy 1 lub do pociągu pośpiesznego. W razie nieuprzedzenia konduktora zamiast opłaty dodatkowej za wystawienie biletu w pociągu pobiera się karę umowną wskazaną w załącznikach I i II (regulaminu kar umownych).

II. POMOC SPOŁECZNA

14.

ZARZĄDZENIE Nr 19/3 MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 17 marca 1959 r. Znak: Sp. 600-W-7/59

w sprawie udzielania pomocy społecznej w formie świadczeń pieniężnych przez właściwe do spraw pomocy społecznej organy prezydiów rad narodowych.

§ 1. Z pomocy społecznej w formie świadczeń pieniężnych mogą korzystać osoby, których sytuacja materialna uzasadnia konieczność udzielenia tej pomocy, a w szczególności:

- 1) osoby w wieku 65 lat — mężczyźni, 60 lat — kobiety i osoby będące inwalidami I i II grupy, nie pracujące i nie mające uprawnień do renty, nie posiadające żadnych środków utrzymania ani rodziny zobowiązanej i zdolnej do alimentacji,
- 2) osoby i rodziny przejściowo znajdujące się w wyjątkowo ciężkich warunkach materialnych np. z powodu:
  - czasowej niezdolności do pracy jedynego żywiciela rodziny po wyczerpaniu zasiłków chorobowych,
  - utraty jedynego żywiciela rodziny,
  - szkolenia jedynego żywiciela rodziny — inwalidy w zakładach szkolenia inwalidów lub na kursach przysposobienia zawodowego,
- 3) osoby, dla których udzielenie pomocy jest koniecznym warunkiem umożliwiającym podjęcie pracy, np. w przypadku zwolnienia z zakładu karnego lub z zakładu służby zdrowia,
- 4) osoby, mające częściowe środki utrzymania (alimenty, pomoc rodziny), dla których pomoc pieniężna jest koniecznym uzupełnieniem posiadanych środków materialnych,
- 5) osoby, w sprawach których toczy się postępowanie rentowe, do czasu przyznania im świadczeń rentowych, jeżeli nie posiadają żadnych środków utrzymania i są niezdolne do pracy,
- 6) renciści znajdujący się w ciężkich warunkach materialnych, np. wskutek choroby, utraty członka rodziny pomagającego renciście, opieki nad inną osobą itp.

§ 2. 1. Ustala się następujące rodzaje i wysokość świadczeń pieniężnych:

- 1) Stałe zasiłki pieniężne dla osób określonych w § 1 pkt. 1. Wysokość stałego zasiłku nie powinna przekraczać odpowiednio 80% minimalnej renty starczej lub rodzinnej.

Wysokość zasiłku dla osób chorych na gruźlicę (I i II grupa inwalidów) w zasadzie powinna wynosić tyle, ile minimalna renta starcza.

- 2) Zapomogi okresowe wypłacane przez kilka kolejnych miesięcy z rzędu, nie więcej jednak niż przez 6 miesięcy w ciągu roku, dla osób o których mowa w § 1 pkt 2—6. Zapomogi okresowe wypłacane osobom wymienionym w § 1 pkt 5 podlegają potrąceniu ze świadczeń rentowych na podstawie art. 20 ust. 1 pkt 3 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97).
- 3) Zapomogi celowe, na przykład na zakupienie żywności, opału, odzieży, pościeli, bielizny osobistej i pościelowej, niezbędnych sprzętów domowych—stanowiące uzupełnienie koniecznych środków utrzymania, szczególnie w okresie jesienno-zimowym.
- 4) Zapomogi jednorazowe (doraźne), które powinny być przyznawane tylko wyjątkowo dla osób określonych w § 1 pkt 2—6.
- 5) Zapomogi na pogrzeby osób zakwalifikowanych do pomocy społecznej.

2. Wysokość zapomóg wymienionych w ust. 1 należy ustalać w zależności od niezbędnych potrzeb oraz posiadanych środków utrzymania.

§ 3. 1. Świadczenia z funduszy pomocy społecznej są świadczeniami osobistymi.

2. Świadczenia, o których mowa w § 2, nie mogą stanowić dopłaty do płac i nie mogą być udzielane osobom uchylającym się od podjęcia odpowiedniej dla nich pracy zaproponowanej przez właściwy do spraw zatrudnienia organ prezydium rady narodowej.

3. Osoby przebywające w zakładach pomocy społecznej, służby zdrowia, opiekuńczych lub wychowawczych nie mogą korzystać ze świadczeń, określonych w § 2.

§ 4. Zasiłki i zapomogi, określone w § 2, przyznają właściwe do spraw pomocy społecznej organy prezydiów powiatowych (miejskich, dzielnicowych, gromadzkich, osiedlowych) rad narodowych miejsca zamieszkania lub pobytu osoby kwalifikującej się do udzielenia pomocy.

§ 5. 1. Organ pomocy społecznej udziela zapomóg z własnej inicjatywy w przypadku stwierdzenia konieczności udzielenia pomocy społecznej osobie zamieszkałej lub przebywającej na ich terenie, a także na ustny lub pisemny wniosek zainteresowanego albo na wniosek opiekuna społecznego, urzędu, instytucji lub organizacji społecznej.

2. Zasiłki i zapomogi powinny być udzielane przez organy wymienione w § 4 ze środków finansowych przeznaczonych na te cele.

§ 6. 1. Świadczenia z funduszy pomocy społecznej udzielane są na podstawie wywiadu społecznego, przeprowadzonego przez organy, o których mowa w § 4 lub przez opiekunów społecznych.

2. Nie pracujący inwalidzi I i II grupy, ubiegający się o udzielenie im pomocy społecznej, powinni przedstawić orzeczenie (odpis) komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, zaliczające ich do jednej z tych grup inwalidów.

3. Osoby czasowo niezdolne do pracy, ubiegające się o udzielenie im pomocy społecznej, powinny przedstawić zaświadczenie wydane przez zakład społeczny służby zdrowia (przychodnię, ośrodek zdrowia, szpital, poradnię przeciwgruźliczą itp.).

4. Organy, o których mowa w § 4, przeprowadzają wywiad społeczny z własnej inicjatywy lub niezwłocznie po otrzymaniu wniosku w sprawie udzielenia pomocy społecznej.

5. Jeżeli z przeprowadzonego wywiadu społecznego wynika, że dana osoba kwalifikuje się do pomocy społecznej, właściwy do spraw pomocy społecznej organ prezydium rady narodowej obowiązany jest niezwłocznie podjąć decyzję w sprawie udzielenia pomocy w formie jednego z wymienionych w § 2 rodzaju świadczeń pieniężnych, nie później jednak niż w ciągu 2 dni od dnia przeprowadzenia wywiadu.

6. Decyzja o przyznaniu (wzór według załącznika Nr 1 i 2) względnie o wstrzymaniu (wzór wg załącznika Nr 3) wypłaty zasiłku stałego lub zapomogi okresowej powinna być doręczona osobie zainteresowanej.

7. W decyzji przyznającej osobie wymieniczej w § 1 pkt 5 zapomogę okresową należy zastrzec, że wypłacane kwoty podlegają potrąceniu ze świadczeń rentowych. Organ, który przyznał taką zapomogę zawiadamia o tym właściwy terytorialnie organ do spraw rentowych, który dokona potrąceń ze świadczeń rentowych. Dokonywane potrącenia powinny być wpłacane przez właściwe do spraw rentowych organa na wznowienie kredytu budżetu terenowego część 11, wydział zatrudnienia i spraw socjalnych, dział VIII inne świadczenia socjalne — rodz. 250, zasiłki i zapomogi.

8. Świadczenia pieniężne, należy w zasadzie przesyłać osobom którym zostały przyznane, przy pomocy przekazów pocztowych.

9. Organy, o których mowa w § 4, przekazują decyzję o przyznaniu świadczeń właściwym do spraw finansowych organom prezydiów rad narodowych dla dokonania wypłaty.

Osoby podejmujące przyznane im świadczenia pieniężne kwitują tylko jeden raz odbiór tego samego świadczenia.

10. Kontrolę zasadności przyznanych stałych zasiłków należy przeprowadzać w drodze wywiadów społecznych co pół roku.

§ 7. 1. Organy pomocy społecznej prowadzą karty świadczeń osób korzystających z zasiłków stałych lub zapomóg okresowych według wzoru, stanowiącego załącznik Nr 4. Na kartach tych odnotowują świadczenia udzielane danej osobie.

2. Dla każdej osoby korzystającej z jednego ze świadczeń, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 i 2 należy złożyć teczkę akt zawierających podanie (protokół, wnioski) wy-

wiad społeczny, decyzję o przyznaniu lub wstrzymaniu świadczenia oraz inne dowody.

3. Organ pomocy społecznej obowiązany jest prowadzić alfabetyczną kartotekę osób korzystających ze świadczeń, jeżeli ilość korzystających z zasiłków stałych i zapomóg okresowych przekracza 20 osób. Gdy ilość korzystających z pomocy nie przekracza 20 osób, karty świadczeń mogą być dołączone do akt danych spraw. Teczki z aktami winny być ułożone alfabetycznie.

Organy pomocy społecznej prowadzą wykazy osób korzystających ze świadczeń wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 3, 4 i 5. Wykazy powinny posiadać następujące rubryki: liczbę porządkową, nazwisko i imię osoby korzystającej ze świadczeń, adres, cel na jaki została udzielona pomoc, wysokość świadczenia, datę wypłaty świadczenia. Akta osób korzystających z tych świadczeń powinny być ułożone w segregatorach kolejno według numerów wykazu.

§ 8. 1. Tryb i zasady przyznawania zapomóg na podróż w formie zlecenia — biletu reguluje zarządzenie Nr 46/5 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 17 czerwca 1958 r. w sprawie wydawania biletów-zleceń na kredytowany przejazd koleją dla osób kwalifikujących się do pomocy społecznej (Dz. Urz. M.P.i.O.S. Nr 5, poz. 83).

2. Tryb i zasady przyznawania zapomóg dla osób czasowo pozostających bez pracy reguluje instrukcja nr 20/6 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 1 lipca 1957 r. w sprawie zasad i trybu postępowania przy przyznawaniu zapomóg dla osób czasowo pozostających bez pracy (Dz. Urz. M.P.i.O.S. Nr 6, poz. 41).

3. Tryb i zasady udzielania pomocy dla osób zwolnionych z zakładów karnych oraz dla rodzin więźniów reguluje pismo ogólne Nr 85/9 Ministrów Pracy i Opieki Społecznej oraz Sprawiedliwości z dnia 11 grudnia 1958 r. w sprawie wzmoczenia i usprawnienia opieki nad osobami zwolnionymi z zakładów karnych oraz nad rodzinami więźniów (Dz. Urz. M.P.i.O.S. Nr 9, poz. 60).

4. Tryb i zasady przyznawania zapomóg dla osób poszkodowanych wskutek klęsk żywiołowych reguluje zarządzenie Nr 72/6 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 15 października 1958 r. w sprawie pomocy osobom poszkodowanym wskutek klęsk żywiołowych (Dz. Urz. M.P.i.O.S. Nr 9, poz. 58).

§ 9. Właściwe do spraw pomocy społecznej organy prezydiów wojewódzkich (miast wyłączonych z województw) i powiatowych rad narodowych obowiązane są przynajmniej raz w roku kontrolować bezpośrednio podległe sobie organy do spraw pomocy społecznej w zakresie prawidłowego gospodarowania kredytami przeznaczonymi na pomoc społeczną, celowego ich zużycia i stosowania odpowiednich form pomocy społecznej. W szczególności zwracać należy uwagę na skuteczność udzielanej pomocy, sposób organizacji pracy organów pomocy społecznej i formy współpracy tych organów z organizacjami społecznymi.

§ 10. Do czasu objęcia działaniem komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia osób nie będących pracownikami i osób nie ubiegających się o zaopatrzenie

rentowe, organy określone w § 4 przyznają świadczenia osobom wymienionym w § 1 pkt 1—4 na podstawie zaświadczeń lekarskich wydawanych przez zakłady służby zdrowia, stwierdzających ich niezdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy.

§ 11. Tracą moc instrukcje: Nr 50/54 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 26 czerwca 1954 r. w sprawie pomocy społecznej w formie zapomóg pieniężnych; Nr 98 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 14 grudnia 1956 r. zmieniająca instrukcję z dnia 26 czerwca 1954 r. w sprawie pomocy społecznej w formie zapomóg pieniężnych (Dz. Urz. M.P.i.O.S. z 1957 r. Nr 1, poz. 4):

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1958 r.

MINISTER:
wz. T. Wolański

Załączniki do zarządzenia Nr 19/3
Ministra Pracy i Opieki Społecznej
z dnia 17 marca 1959 r. poz. 14.

Załącznik Nr 1

(pieczęć organu pomocy
społecznej)

Nr .....

Obywatel(ka)

(imię i nazwisko)

(miejscowość)

(ulica i nr domu)

Zawiadamia się, że przyznany został Obywatelowi (ce) zasiłek stały w wysokości zł..... (słownie złotych.....) miesięcznie począwszy od dnia..... 19...r. Wypłata zasiłku może być wstrzymana, jeżeli zostaną stwierdzone okoliczności uzasadniające wstrzymanie wypłaty (zmiana warunków materialnych).

Od niniejszej decyzji może Obywatel(ka) odwołać się do wydziału zatrudnienia i spraw socjalnych prezydium..... rady narodowej w.....

Niniejsza decyzja uprawnia Obywatela(kę) do korzystania z bezpłatnej pomocy lekarskiej w zakładach społecznych służby zdrowia.

(podpis kierownika organu pomocy
społecznej)

dnia..... 19... r.

Załącznik Nr 2

(pieczęć organu pomocy
społecznej)

Nr .....

Obywatel(ka)

(imię i nazwisko)

(miejscowość)

(ulica i nr domu)

Zawiadamia się, że przyznana została Obywatelowi(ce) zapomoga okresowa w wysokości zł..... (słownie złotych.....) miesięcznie na czas od..... do.....

Wypłata zapomogi okresowej może być wstrzymana, jeżeli stwierdzone zostaną okoliczności uzasadniające wstrzymanie wypłaty (zmiana warunków materialnych).

Od niniejszej decyzji może Obywatel(ka) odwołać się do wydziału zatrudnienia i spraw socjalnych prezydium..... rady narodowej w.....

(podpis kierownika organu pomocy
społecznej)

dnia..... 19... r.

Załącznik Nr 3

(pieczęć organu pomocy społecznej)

Nr .....

Obywatel(ka)

(imię i nazwisko)

(miejscowość)

(ulica i nr domu)

Zawiadamia się, że z dniem..... zostaje Obywatelowi(ce) wstrzymana wypłata stałego zasiłku — zapomogi okresowej, przyznanej decyzją z dnia..... Nr.....

Wstrzymanie wypłaty spowodowane zostało.....
Od niniejszej decyzji może Obywatel(ka) odwołać się do wydziału zatrudnienia i spraw socjalnych prezydium..... rady narodowej w.....

(podpis kierownika organu pomocy
społecznej)

dnia..... 19... r.

Załącznik Nr 4

KARTA ŚWIADCZEŃ

Nr sprawy (akt) .....

Nazwisko i imię .....

Data urodzenia .....

Miejsce zamieszkania .....

Inny dochód — jaki — wysokość .....

Świadczenia stałe — zapomogi okresowe
(niepotrzebne skreślić)

Data decyzji o przyznaniu świadczenia	Wysokość świadczenia	Inne świadczenia	Data wyплаты
1	2	3	4

III. KOMUNIKATY

15.

Komunikat o aktach normatywnych ogłoszonych w Dzienniku Ustaw i Monitorze Polskim.

1. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 lutego 1959 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 9 maja 1958 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych (Dz. U. Nr 17, poz. 95).
2. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 lutego 1959 r. w sprawie zasad wynagradzania przewodniczącego i członków składu orzekającego oraz pro-

tokólanta za udział w posiedzeniach kolegów karno-administracyjnych przy prezydiach rad narodowych (Dz. U. Nr 17, poz. 98).

3. Rozporządzenie Ministra Oświaty z dnia 14 lutego 1959 r. w sprawie dokształcania oraz kontroli nauki zawodu młodocianych zatrudnionych w zakładach pracy (Dz. U. Nr 17, poz. 99).
4. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1959 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 28 lutego 1951 r. o pracach wzbronionych kobietom (Dz. U. Nr 18, poz. 109).
5. Uchwała Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 12 lutego 1959 r. w sprawie zatwierdzenia sprawozdania Rządu z wykonania budżetu Państwa za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 1957 r. i sprawozdania Rządu z wykonania Narodowego Planu Gospodarczego w 1957 r. oraz w sprawie udzielenia Rządowi absolutorium za ten okres (Monitor Polski Nr 20, poz. 88).
6. Instrukcja Ministra Zdrowia z dnia 20 lutego 1959 r. w sprawie utrzymania porządku i czystości w nieruchomościach (Monitor Polski Nr 20, poz. 93).
7. Uchwałę Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 12 lutego 1959 r. o Narodowym Planie Gospodarczym na 1959 r. (Monitor Polski Nr 21, poz. 95).
8. Zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 21 lutego 1959 r. w sprawie zwolnienia niektórych grup absolwentów od obowiązku odbycia wstępnego stażu pracy (Monitor Polski Nr 22, poz. 100).

16.

Komunikat o aktach normatywnych Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej nie ogłoszonych w Dzienniku Urzędowym.

1. Okólnik Nr 18/2 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 14 marca 1959 r. w sprawie zatrudniania pensjonariuszy zakładów pomocy społecznej.
2. Zarządzenie Nr 21 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 28 marca 1959 r. w sprawie przystąpienia do opracowania projektu planu gospodarczego oraz budżetu na 1960 r.

TŁOCZONO Z POLECENIA MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

Prenumerata roczna wynosi 36 zł., półroczna 18 zł., kwartalna 9 zł., egz. 4,50 zł.

Prenumeratę należy wpłacać na konto w Narodowym Banku Polskim V. O. M. w Warszawie, konto 1529-91-639 na dochód Cz. 24 Dz. 5 P. 19.